

ધર્મનો આધાર 'સ્વયં-જ્ઞાની'

ધર્મનો આધાર 'સ્વયં-જ્ઞાની' થશે જ્યાં,
સૂરજનો આધાર પ્રકાશ થશે ત્યાં.

સોય-વીંધમાં ઊંટ સોંસરું જશે જ્યાં,
પાખંડી પૃથ્વીના અટકી જશે ત્યાં.

સરસ્વતી, શબ્દ, નાદ નિત્ય રમે રાસ જ્યાં,
ગંગા કિનારો પાપ-પુણ્ય જાણે ના.

અસ્તિત્વ ઈશ્વરનું અબુધ પામે જ્યાં,
બુદ્ધિને 'જ્ઞાન'નાં સત્ય જડે ના.

અંધાની લાકડી, અજ્ઞાન નિરાધાર,
લક્ષ રહે 'નિશ્ચય' સહજ મળે 'આ'.

અહંકાર—બુદ્ધિ—ચિત્ત દાટ્યાં પાયામાં,
મનના સિંહાસને રાજવી શુદ્ધાત્મા.

સત્—ચિત્—આનંદ સ્વરૂપ મળ્યું જ્યાં,
ચૈતન્યધન છૂટું પ્રવાહી પલાળે ના.

સ્વયં સર્વજ્ઞના શ્રુતજ્ઞાન દેશના,
પરમાત્મા કહે છે, 'સંપૂર્ણ મૌન' તે 'આ'.

સૂરજની ઠંડક ને ચાંદના પસીનામાં,
છુપાયું સુચરણોમાં સર્વ અહીં 'આ'.

ચરણરજ ચડાવી માથે બધું ભાળ્યું 'હા' 'હા',
'આ' છે 'તે' બીજું કશું જાણું ના.

